

عنوان مقاله:

بررسی میزان پپتید شبه گلوکاگون-۱ (GLP-۱) و استرس اکسیداتیو در نوزادان نارس

محل انتشار:

مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی بابل، دوره 24، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

ابراهیم عباسی - ۱، Department of Clinical Biochemistry, School of Medicine, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, I.R. Iran

فریبا پیش بین - ۲، Isfahan Social Security Organization, Isfahan, I.R. Iran

ناهیده طهماسب پور شاهسوار - ۳، Alzahra Hospital, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, I.R. Iran

رقیه شهابی - ۳، Alzahra Hospital, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, I.R. Iran

محمد ابراهیم غفاری - ۴، Department of Biostatistics, School of Public Health, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, I.R. Iran

سبحان طباطبایی - ۳، Alzahra Hospital, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, I.R. Iran

سمیه سادات حیدری - ۱، Department of Clinical Biochemistry, School of Medicine, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, I.R. Iran

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: پپتید شبه گلوکاگون-۱ (GLP-۱) دارای خواص ضد دیابتی، آنتی اکسیدانی و ضد التهابی بوده که در شرایط مختلف تغییر می کند. این پپتید به عنوان یک هدف درمانی در دیابت و چاقی شناخته می شود. هدف از این مطالعه بررسی ارتباط GLP-۱ با استرس اکسیداتیو در نوزادان نارس می باشد. مواد و روش ها: در این مطالعه مورد-شاهدی از ۴۰ نوزاد رسیده و نارس (سن بارداری کمتر از ۳۷ هفته) استفاده شد. غلظت GLP-۱ با روش الایزا مورد سنجش قرار گرفت. ظرفیت آنتی اکسیدانی توتال (TAC)، وضعیت اکسیدان تام (TOS) و غلظت اسید اوریک اندازه گیری شد. یافته ها: سطح سرمی GLP-۱ در نوزادان نارس نسبت به نوزادان رسیده به صورت معنی داری بالاتر بود ($p=0.003$). سطح سرمی TAC در نوزادان نارس ($973/16 \pm 235/53$) به طور معنی داری پایین تر از نوزادان رسیده ($1837/00 \pm 218/97$) بود ($p=0.006$). سطح سرمی TOS در نوزادان نارس ($65/46 \pm 33/52$) به طور معنی داری بالاتر از نوزادان رسیده ($31/50 \pm 14/62$) بود ($p<0.001$). میزان اسید اوریک در نوزادان نارس ($5/83 \pm 1/73$) از نظر آماری بالاتر از نوزادان رسیده ($5/13 \pm 0/90$) بود ($p=0.02$). سطح سرمی GLP-۱ در نوزادان نارس ارتباط منفی و معنی داری با -0.674 ($p<0.001$)، TAC ($r=0.754$) و ارتباط مثبت و معنی داری با 0.754 ($p<0.001$) و اسید اوریک داشت ($r=0.633$). نتیجه گیری: نتایج مطالعه نشان داد که میزان GLP-۱، TOS و اسید اوریک در نوزادان نارس بالاتر از نوزادان رسیده بوده و GLP-۱ دارای همبستگی منفی با ظرفیت TAC و همبستگی مثبت با TOS و اسید اوریک در این نوزادان می باشد.

کلمات کلیدی:

Infant, Glucagon-Like Peptide ۱ (GLP-۱), Oxidative Stress, Uric Acid, نوزاد، پپتید شبه گلوکاگون-۱، استرس اکسیداتیو، اسید اوریک.

